

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Cornelii Cvrtili Cæsarei Consiliarij et Historiographi
Ordinis Eremitarum S. Avgvstini S. Nicolavs Tolentinvs
alijque aliquot eiusdem Ordinis Beati**

Curtius, Cornelius

Antuerpiæ

23. Iterum cæditur ab Orco crudelissimè.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37243

cias, inquit, non flocci facio. Quod mihi intriveris, tibi id omne exedendum erit. Totum Acheronta, per me licet, evoca. Dominus mihi adjutor: & ego despiciam inimicos meos, si consistant adversus me castra, exurgat adversum me praelium, non timebit cor meum.

23.
Iterum
cæditur
ab Orco
crudeliffi-
sime.

Non erant minæ omnino evanidæ, quas Erebi tyrannus intentaverat. A templo, cujus fores occlusas repererat, concedebat, quò sæpius assueverat, in triclinium NICOLAUS, ut ad Crucifixi imaginem, quæ in eo erat, genuflexus, precibus vacaret intereâ, dum ad preces Matutinas æris campani signo vocaretur. Ibi, veluti ex insidiis prorumpere cacodæmon, & ingredientem præ foribus vi magnâ invadere, larvarum stygiarum totæ simul legiones irruere, sternere, cædere denique ad internecionem. Pro mortuo deponi potuisset: dolóri enim corpus exanime succubuerat. Sed paullò pòst sibi aliquantulum redditus, in nomine IESU Crucifixi se in pedes erigit, iturítque quò antè destinârat. Ecce inferni canes rabidi

bidi proflire in pugnam iterum, iterum solo affligere innocentem, multare per omnia membra crudeli fustuario, plagis immaniter concidere, & tantum non lacerare atque in frustra discerpere. Tumultu isto nimium quantum horrendo exciti fratres auxilio confestim advolant: vident tragicum spectaculum, humi prostratum virum sanctum, multo vulnere saucium, altero pede debilitatum, animam ægrè trahere. Sustollunt in humeros, & in cellam suam deponunt. At ille iterum viribus à Christo suppeditatis, resurgit in pedes innixus baculo, quo eum Stygii carnifices deartuaverant, (qui exinde illi pro scipione servivit) rediitque ad pristinum orandi exercitium.

Poterat in claudum procaci jam risu Dæmon illudere; sed ille maluisset videre & ridere totum hominem eversum. Sciebat animi non pedum viribus ab eo vim inferis inferri. Quare nunquam desit, assiduis eum terriculamentis laceffere: monstra horrida, fœdissimorum spe-

spectrorum imagines objicere; flagris plagisque crudeliter in eum bacchari, omnibus denique modis pessimè habere, ut aliquando à spe salutis dejectum in omne periculum propelleret. Sed ille sic eos triumphavit in vivis, ut etiamnum vel solum mortui nomen audire horreant.

24.
Non tamen idè
in seipsū
exvire
definit.

NICOLAUS ergo tot inferni molestiis laceffitus, tot fustibus delumbatus, tot plagis sauciatus, alterum denique pedem claudus, non definit tamen in se desævire. Ita carnem flagris ferreis afflicta vit, attrivit jejuniis, assiduis precibus & vigiliis maciavit; ut non hominem, sed hominis vivum funus diceret. Certè præter pellem & ossa vix quidquam hominis in eo videbatur; ut meritò prodigii loco ponerent omnes tam duram ejus simul & vitalem vitam. Enimverò vires illi cælum suppeditabat, quando bibenti fontanam iterum atque iterum in vinum vertit, debiliori stomacho generosum fomentum.

Illud